

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. P.**, zastoupený JUDr. Zdeňkem Bučkem, advokátem se sídlem Jungmannova 1031, Kyjov, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 98/4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2011, č. j. 29 Ca 204/2009 - 55, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Finančního úřadu v Kyjově ze dne 16. 12. 2008, č. j. 89414/08/310912709258, ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu v Kyjově ze dne 25. 2. 2009, č. j. 16830/09/310912709258, a s rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 8. 2009, č. j. 11403/09-1100-709857, a rozhodnutí Finančního úřadu v Kyjově ze dne 16. 12. 2008, č. j. 89425/08/310912709258, ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu v Kyjově ze dne 25. 2. 2009, č. j. 16831/09/310912709258, a s rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 8. 2009, č. j. 11405/09-1100-709857.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím podle § 55 odst. 8 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní“) ze dne 16. 12. 2008, č. j. 89414/08/310912709258, zrušil Finanční úřad v Kyjově své rozhodnutí o konkludentním vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2000 a vyměřil žalobci daň ve výši 599 020 Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Finanční úřad v Kyjově rozhodnutím ze dne 25. 2. 2009, č. j. 16830/09/310912709258, řízení o odvolání zastavil. Proti rozhodnutí o zastavení řízení podal žalobce odvolání, které však žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 8. 2009, č. j. 11403/09-1100-709857, zamítl.

Rozhodnutím podle § 55 odst. 8 zákona o správě daní ze dne 16. 12. 2008, č. j. 89425/08/310912709258, zrušil Finanční úřad v Kyjově své rozhodnutí o konkludentním vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2001 a vyměřil žalobci daň ve výši 366 772 Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Finanční úřad v Kyjově rozhodnutím ze dne 25. 2. 2009, č. j. 16831/09/310912709258, řízení o odvolání zastavil. Proti rozhodnutí o zastavení řízení podal žalobce odvolání, které však žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 8. 2009, č. j. 11405/09-1100-709857, zamítl.

Žalobce podal proti uvedeným rozhodnutím žalovaného žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 23. 3. 2011, č. j. 29 Ca 204/2009 - 55, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností, v níž uvedl, že ji opírá o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel zároveň navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Jako důvod návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvedl vznesení námítky prekluze uplatněného nároku a současné majetkové poměry stěžovatele.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 17. 5. 2011 navrhl, aby Nejvyšší správní soud zamítl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatel neprokázal důvodnost tohoto návrhu, zejména nepředložil podklady o svých majetkových poměrech.

S ohledem na skutečnost, že stěžovatel v kasační stížnosti nedoložil důvody, proč by pro něho výkon či jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nenahraditelnou újmu podle § 73 odst. 2 s. ř. s., vyzval jej Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 10. 6. 2011 a přípisem ze dne 27. 6. 2011, aby upřesnil důvody návrhu a uvedl, proč má za to, že by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly nenahraditelnou újmu, a tato svá tvrzení doložil (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.).

V podání ze dne 21. 6. 2011 stěžovatel mj. uvedl, že hrozbu nenahraditelné újmy spatřuje v možném vedení exekuce a v následné újmě na majetku. V této souvislosti předložil Nejvyššímu správnímu soudu kopii rozhodnutí Finančního úřadu v Kyjově ze dne 8. 12. 2009, č. j. 88596/09/310912709258, z něhož vyplývá, že uvedený správce daně rozhodl o posečkáni nedoplatků na dani z příjmů fyzických osob mj. za zdaňovací období let 2000 a 2001 v celkové výši za tato období 922 837 Kč a odložil jejich splatnost na 31. 12. 2010.

V podání ze dne 11. 7. 2011 stěžovatel dále uvedl, že vzhledem k jeho sociální situaci může neprodlený výkon rozhodnutí finančních orgánů znamenat nenahraditelnou újmu na jeho majetkových právech. Stěžovatel je podle svého prohlášení rozvedený a má dvě děti. Dcera narozená v roce 2006 žije se stěžovatelem ve společné domácnosti. Starší syn narozený v roce X s ním nežije, stěžovatel k němu však má vyživovací povinnost ve výši 1 200 Kč měsíčně. Stěžovatel vlastní rodinný dům se zahradou. Z vlastních závazků stěžovatel uvedl pouze předmětný daňový nedoplatek u Finančního úřadu v Kyjově ve výši 922 837 Kč. Dále stěžovatel uvedl, že v období od března 2009 do února 2010 byl na rodičovské dovolené. Od března do září 2010 byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a o poskytování podpory v nezaměstnanosti a podpory v rekvalifikaci, což doložil potvrzením Úřadu práce v Kyjově. Od 1. 10. 2010 do současnosti je zaměstnaný jako autoelektrikář u zaměstnavatele Autoservis Podivínský v Hovoranech. Podle potvrzení tohoto zaměstnavatele dosáhl v období od ledna 2011 do června 2011 průměrného čistého měsíčního výdělku ve výši 4 698 Kč.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zhodnocení skutečností doložených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

V daném případě správce daně povolil stěžovateli posečkání daňového nedoplatku ve výši 922 837 Kč do 31. 12. 2010. Podle potvrzení zaměstnavatele stěžovatel v období od ledna 2011 do června 2011 dosáhl průměrného čistého měsíčního výdělku pouze 4 698 Kč. Na základě těchto údajů tedy dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání daňového nedoplatku ve výši 922 837 Kč, která několikanásobně přesahuje deklarovaný celoroční příjem stěžovatele, by skutečně mohlo přivést stěžovatele do tíživé finanční situace, která by pro něj mohla představovat nenahraditelnou újmu, neboť by nebyl schopen řádně plnit své závazky, včetně vyživovací povinnosti vůči svým dětem. V tomto ohledu lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2003, č. j. 6 A 160/2002 - 46, publikované pod č. 172/2004 Sb.NSS, podle něhož za „nenahraditelnou újmu“ ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. lze považovat např. hrozící výkon rozhodnutí o uložení pokuty fyzické osobě ve výši, která výrazně přesahuje prokázaný celoroční příjem její rodiny se dvěma nezletilými dětmi. Právě o vymáhání částky výrazně převyšující celoroční příjem stěžovatele (byť nejde o pokutu, ale o daňový nedoplatek) se jedná i v této věci (srov. též např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. [5 Afs 64/2008 - 81](#), dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud rovněž uvádí, že si je vědom toho, že o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě krajský soud rozhodoval již v předcházejícím řízení, přičemž tento návrh zamítl. Podle usnesení krajského soudu ze dne 4. 1. 2010, č. j. 29 Ca 204/2009 – 36, byla důvodem pro zamítnutí návrhu skutečnost, že stěžovatel nespécifikoval a nedoložil, jaká nenahraditelná újma by mu hrozila v případě výkonu napadených rozhodnutí žalovaného. Tak tomu ovšem není v případě nyní posuzovaného návrhu, neboť stěžovatel svá tvrzení na výzvu Nejvyššího správního soudu doplnil a doložil předloženými listinami.

Nejvyšší správní soud dále připomíná své usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb.NSS, v němž uvedl, že „*odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo*“. Podle tohoto usnesení „*je nutné v těchto výjimečných situacích (pozn.: když jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s.) po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy*“.

V souladu s předmětným usnesením Nejvyšší správní soud konstatuje, že přiznání odkladného účinku pouze vůči rozhodnutí krajského soudu za situace, kdy byla žaloba zamítnuta, by nemohlo vést k odložení účinků rozhodnutí finančních orgánů po dobu trvání řízení o kasační stížnosti. Proto je třeba rovněž určit, zda se odkladný účinek vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu nebo jeho část, nebo 2) pouze na rozhodnutí finančních orgánů, k jejichž přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené

rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede, či na část těchto rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu a rozhodnutí finančních orgánů (či k jejich částem) současně.

Za dané situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že odkladný účinek kasační stížnosti se musí nutně vztahovat k rozhodnutí Finančního úřadu v Kyjově ze dne 16. 12. 2008, č. j. 89414/08/310912709258 a č. j. 89425/08/310912709258, která představují vykonatelná rozhodnutí, jejichž výkon by mohl stěžovatele bezprostředně ohrozit. Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti účinky uvedených rozhodnutí ve spojení s rozhodnutími Finančního úřadu v Kyjově o zastavení řízení o odvolání proti těmto rozhodnutím a ve spojení s rozhodnutími žalovaného. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu není v tomto případě důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. července 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu